SISTEME DE SCRIERE UTILIZATE ÎN LIMBA PUBLICAȚIILOR AROMÂNEŞTI ACTUALE

MANUELA NEVACI

Exceptând statele din Peninsula Balcanică, unde aromânii sunt consideraţi autohtoni, există comunităţi sau grupuri de emigranţi aromâni care trăiesc în diasporă. Cele mai importante şi bine organizate se află în Statele Unite ale Americii şi Canada, în Australia, respectiv în Franţa şi Germania, unde există şi organizaţii ale aromânilor.

Astfel, în SUA, Societatea Fărşerotul, înfiinţată in 1902 de Nicolae Cican, un fost elev al şcolilor româneşti din Albania, este încă activă în statul Connecticut. În conjuncţie cu Societatea Fărşerotul, deşi cu personalitate proprie, se află Congresul pentru cultura macedo-română, condus de profesorul universitar Aureliu Ciufecu, originar din comuna Pleasa, Albania, şi absolvent al Liceului Român din Salonic, Grecia.

În Franţa, aromânii sunt grupaţi sub egida Asociaţiei Aromânilor din Franţa, cu sediul la Paris, condusă de Iancu Perifan.

La Freiburg, în Germania, se află organizaţia intitulată Uniunea pentru Cultura şi Limba Aromână şi o amplă bibliotecă aromână. Tot aici se editează revista „Zborlu a nostru".

Deşi aromânii sunt în diaspora numai în aceste ţări, considerând România patria aromânilor, ne vom ocupa în studiul nostru şi de situaţia publicaţiilor aromâneşti din Balcani. Aromânii din ţările balcanice, din perspectiva României care a fost de-a lungul istoriei sprijinul lor cultural şi politic, sunt consideraţi ca fiind în diaspora. Din acest punct de vedere, vorbim de diaspora numai în sens cultural, centrul fiind România.

După cum se ştie, aromâna este singurul dialect românesc în care s-a dezvoltat o literatură cultă. Începând cu 1864, scriitori precum Constantin Belemace, George Murnu, Nuşi Tulliu, Nicolae Batzaria, Z.A. Araia, George Ceară, Nicolae Velo, Marcu Beza, Nida Boga, Zahu Pană, Mihai Prefti realizează prin scrierile lor (beletristică, traduceri, publicistică) o variantă literară a aromânei.

În ultimele decenii ale secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea se înregistrează o mişcare de redeşteptare a unei activităţi culturale: se înfiinţează asociaţii, se organizează congrese, apar publicaţii (periodice şi volume). În perioada 1864–1945 existenţa unor forme de învăţământ românesc – preponderent

FD, XXVII, Bucureşti, 2008, p. 29–36

BDD-A15273 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:29:14 UTC)

în limba română literară – pentru aromânii din ţările balcanice a grăbit procesul de apariţie a unor publicaţii tipărite cu alfabet latin în aromână.

Menţionăm revistele de cultură: „Frăţiľia întru dreptate” (1880), „Macedonia” (1888–1889), „Pindul” (1898–1899), „Grai bun” (1906–1907), „Lilicea Pindului” (1910–1912) ş.a.; ziarele „Peninsula Balcanică” (1893–1894, 1900–1901), „Gazeta Macedoniei” (1897–1898), „Românul de la Pind” (1903–1912), „Tribuna Macedoniei” (1906–1907), „Deşteptarea” (1908–1909), „Aromânul” (1913–1914) ş.a. Almanahurile editate în perioada 1900–1912 de către aromânii din ţările balcanice – fie în aromână, fie în limba română literară – reflectă spiritul modern al vremii respective şi sunt influenţate de modificările suferite de ortografia românească.

Aceste publicaţii au fost redactate de către intelectualii aromâni grupaţi, în principal, în jurul Liceului Român de Băieţi din Monastir/Bitolia (dar unele au fost tipărite la Bucureşti), militând pentru cultivarea scrisului în graiul matern. „Frăţiľia”, care avea drept subtitlu *Revista aromânească*, în mod expres a slujit acest ideal, fiind scrisă numai în aromână; în timp ce în „Lumina”, care era editată de Corpul Didactic şi Bisericesc Român din Imperiul Otoman, şi se subintitula *Revista populară a românilor din Imperiul Otoman*, doar o parte a creaţiilor literare erau redate în aromână, majoritatea articolelor fiind scrise în limba română literară. În conţinutul lor se regăseşte, practic, imaginea societăţii aromâneşti la începutul secolului al XX-lea.

La aceste reviste au colaborat personalităţi marcante ale culturii aromâneşti, precum poetul naţional al aromânilor Constantin Belemace, profesorul, publicistul, scriitorul şi omul politic Nicolae Batzaria, lingvistul (viitor membru al Academiei Române) Theodor Capidan, profesorul şi publicistul Anastase Hâciu, scriitorul Petru Vulcan (născut la Târnova), diplomatul şi poetul Nicolae C. Velo, George Murnu şi Pericle Papahagi (viitori membri ai Academiei Române), diplomatul şi scriitorul Marcu Beza, profesorii şi scriitorii Nuşi Tulliu, Gheorghe Zuca, poeţii Zicu A. Araia şi George Ceară, publicistul şi poetul Ion Foti.

Cu timpul, în aceste publicaţii s-a creat un sistem de scriere a aromânei cu alfabet latin, pe baza ortografiei româneşti. O primă fixare a acestui sistem de scriere apare în *Antologie aromânească,* publicată în 1922 de Tache Papahagi[1]. Sunetele existente în aromână, dar absente din limba română literară, au fost redate fie prin combinaţii de litere, fie cu ajutorul semnelor diacritice. Sistemul tradiţional propune: notarea consoanelor palatale (*l', ń,* ѵ) cu semn diacritic, redarea africatei *ʒ́* prin literele *dz,* eliminarea literelor greceşti *δ*, *θ,* γ şi redarea sunetelor corespunzătoare prin combinaţii de litere: *dh*, *th*, iar fricativa laringală sonoră prin litera *v*. Oclusivele palatale *ќ*, *ǵ* sunt notate prin grupurile de litere *ch*(*e*), *ch*(*i*), *gh*(*e*), *gh*(*i*). Vocalele sunt notate la fel ca în limba română. Acest sistem a fost aplicat, cu unele modificări, în *Dicţionarul dialectului aromân* (ediţia I, 1963; ediţia a doua, 1974).

[1] Saramandu 2000, 202.

BDD-A15273 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:29:14 UTC)

În absenţa unei norme supradialectale, scrierea aromânească actuală diferă, uneori, de la autor la autor.

Sistemul tradiţional e utilizat şi de Matilda Caragiu Marioţeanu în DIARO[2] cu anumite schimbări: africata *dz* este redată prin *ḑ,* oclusiva palatală surdă *ḱ* prin *c+h+e/i*, [^{u}] / [^{i}] final sunt redate prin *u* şi, respectiv *i*, fricativa laringală sonoră [γ] şi cea palatală [*y*] sunt redate prin *y.* Sunt introduse literele *q*, *w* pentru scrierea neologismelor.

Publicaţiile aromâneşti apărute în epoca modernă în Balcani sunt oglinda societăţilor (*suţatelor*) armâneşti reînfiinţate după perioada comunistă – în marea lor parte.

În Albania, funcţionează Societatea Armâńi dit Albania cu filiale în localităţile: Berat, Divjaka, Durrës, Elbasan, Fier (Fearica), Fier (Apollonia), Grabova, Korça, Kuçova, Librazhd, Lushnja, Përmet, Pogradec, Sëlnitsa, Shtërmen, Tirana.

De asemenea, există şi Societatea Fărşerotu din Ġirokastër, cu revistă proprie.

Societatea Armâńi dit Albania, cu ajutorul României, a sprijinit acordarea de burse, reconstruirea şcolii aromâneşti din localitatea Korcea, trimiterea a 500 de abecedare româneşti de către Vatra Românească, a unor obiecte de cult religios de către Înalt Prea Sfinţitul Calinic Argeşeanul, spitalizarea unor bolnavi aromâni, editarea gazetei bilingve „Frăţia”, cu articole în aromână (graiul fărşerot), în româna literară şi în albaneză.

Totodată, Patriarhia română a trimis la Korcea un preot aromân, hirotonit la Mănăstirea Curtea de Argeş (preotul D. Veriga).

În Bulgaria, Societatea Aromânilor are 4 filiale, în localităţile: Dupniţa, Peştera, Sofia şi Velingrad. Revista editată se numeşte „Armănlu”. Articolele sunt scrise în aromână (graiul grămostean) şi în bulgară.

În R. Macedonia există 8 organizaţii ale aromânilor: Comuna Armăneasca „Fratsl'i Manaki” – Bituli, Liga a Armâńilor, Suţata a mul'erilor armăni ditu Machedonii – Skopie, Suţata Armănească „Moscopole” – Skopia, Suţata di poeţ armăń di Skopje, Suţata Italichească-Armănească ti colaboraţii culturală, Tinira Armăname ali Machedonii, Uniea ti Cultura-a armăńilor dit Machidunii.

În Republica Macedonia, revista „Fenix” este editată de *Liga a Armănjlor* cu sprijinul statului român şi a unor aromâni cu o situaţie economică stabilă. Membrii acestei organizaţii realizează emisiuni săptămânale la posturile de radio Skopje, Ştip şi Cruşova, dar şi la televiziunea din Skopje. Revista are şi un buletin, „Bilten Armânamea”, cu articole în aromână (graiul grămostean) şi în slava macedoneană.

Grailu Armânescu este editată de *Uniea ti Cultura-a armănjlor dit Machidunii*, redactor-şef fiind Dina Cuvata.

În ţările din Europa de Vest, SUA şi în Australia, acolo unde există comunităţi aromâneşti, unele înfiinţate încă de la începutul secolului al XIX-lea, există publlicaţii tipărite în aromână.

[2] Pentru o prezentare de ansamblu a aromânei, vezi Caragiu Marioţeanu 1975.

BDD-A15273 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:29:14 UTC)

În SUA, Societatea Fărşerotul are o publicaţie on line pe site-ul: www.farsarotul.org. Articolele aduc în actualitate eforturile aromânilor de aici pentru păstrarea graiului, a obiceiurilor, a legăturilor de neam. Articolele sunt scrise în aromână (graiul fărşerot) şi în engleză.

Omul de cultură N. Zdru editează ziarul „Frăndza vlahă".

Un rol deosebit în publicarea de texte aromâneşti îl are Tiberiu Cunia care tipăreşte, cu mijloace financiare proprii, lucrări literare la Editura Cartea Aromână. Editorul nu intervine în graiul autorilor. Tot el publică şi „Revista de literatură aromână".

În Australia, există societăţile: Macedo-Armanj Community of Australia Inc., Vlach Association of Australia, cu publicaţii on line.

În Franţa, Asociaţia Aromânilor din Franţa editează revista „Tră Armănami".

În Grecia, societăţile aromâneşti Suţata Vlahilor/Armâńilor di Ştiinţa ditu Gărţii şi Suţata Vlahilor/Armâńilor di Veria au publicaţii proprii. În Meţovo şi Nevesca există publicaţii locale în care sunt tipărite texte folclorice în aromână, redactate cu alfabet latin (reprezentativ fiind graiul pindean) sau articole în limba greacă, în care sunt prezentate datini, obiceiuri ale aromânilor. De asemenea, există site-uri pe internet ale *suţatelor* amintite.

În Germania activează ULCA – Uniunea tră, Limba shi Cultura Armănă cu revista „Zborlu a nostru". Articolele sunt scrise în aromână (graiul grămostean), fiind traduse, uneori, în limba germană.

Revista „Zborlu a nostru", publicată în Germania din 1984, a adoptat, în urma celui de-al II-lea Congres ULCA (Freiburg, 1988) şi a Simpozionului pentru standardizarea scrierii aromâneşti (Bitolia, 1998), ca sistem de scriere, cel folosit de Mihail Boiagi în lucrarea *Gramatica română sau macedonovlahă* (1813), dar într-o formă modificată. Sistemul reprezintă o revenire la scrierea fără semne diacritice: sunetele *l', ń*, *ş* sunt redate prin grupurile de litere *lj*, *nj*, *sh*, sunetele *δ, θ,* sunt redate prin grupurile de litere *dh*, *th*, după modelul lui Boiagi[3].

Spre deosebire de acest model, care nota oclusivele palatale *ќ*, *ǵ* prin *k* şi, respectiv *gi*, africatele alveo-palatale *ĉ*, *ĝ* prin *cs*, respectiv *j*, iar africata *ʒ́* prin z, „Zborlu a nostru" utilizează, în acest caz, sistemul tradiţional de scriere (*che, chi, ghe, ghi, ce, ce, ci, ge, gi, dz*).

Africata alveolară surdă este notată în sistemul lui Boiagi prin *ç*, după modelul maghiar de scriere. „Zborlu a nostru" notează sunetul respectiv prin *ts*. Fricativa laringală sonoră e redată prin grafemul *y*.

Revista încearcă să rezolve grafic inexistenţa opoziţiei distinctive între *ă* şi *â(î)* în graiurile din grupul fărşerot-graboean (şi realizarea arhifonemului *â* ca *ă* în poziţie accentuată, ca *ă* sau *â(î)* în poziţie neaccentuată) prin utilizarea aceluiaşi grafem *ā* pentru ambele sunete.

[3] Vezi Saramandu 1991, 121–123. Pentru sistemele de scriere în aromână, cf. Carageani 1990–1991 şi Nevaci 2004 (a), 307 .

BDD-A15273 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:29:14 UTC)

Sistemul Boiagi modificat, pus în circulaţie de revista „Zborlu a nostru”, a fost adoptat de publicaţiile din R. Macedonia, Bulgaria şi Franţa, în timp ce publicaţiile din Albania, SUA, Australia au adoptat sistemul tradiţional.

Sistemul propus de „Zborlu a nostru” complică grafia şi accentuează diferenţele dialectale, neputându-se realiza o normare supradialectală. De asemenea, lipsa de unitate a sistemului se reflectă şi prin aplicarea inconsecventă a propriilor reguli.

Exemplificăm inconsecvenţele din acest sistem cu texte din publicaţiile care l-au adoptat. Din analiza materialului excerptat, am constatat:

– confuzia dintre *â* şi *ă* :

aveamu ***zburâtâ***, ‘vorbisem’, dar: *ahurhii s-****azburăscu*** (*ZBN* 1/ 2002 p.3) **‘**începui să vorbesc’;

pânâ *tu soni* ‘până la urmă’*/ agiumsitù* ***pănă*** *tu dzălili* ‘aţi ajuns până în zilele’ Fenix1/ 2002, p. 3);

limba a lorù ***părintească*** ‘limba lor părintească’(4/2000, p.5), dar: *pri limba a noastâ* ***pârintească*** (*ZBN*1/2002, p.3) **‘**limba noastră părintească’;

– notarea aleatorie a lui *u final* în acelaşi text:

● ca *u final* marcat cu accent **[-*ù*]**:

*un zbor****ù*** *vivlic* (*ZBN* 3/2000, p.4) ‘o vorbă biblică’

*Hagi easti vrut****ù****, tinjisit****ù*** (*ZBN* 3/2001, p.15) ‘Hagi este iubit, respectat’;

● fără *u* final:

s-mutrim *ghini* (*ZBN* 3/2000, p.4) ‘să privim bine’

deadim *sh-definitsiili* (*ZBN* 3/2000, p.4) ‘dădurăm şi definiţiile’

cum *fu* ***preftul*** (*ZBN* 3/2000, p.4) ‘cum fu preotul’.

Utilizarea semnelor diacritice pentru scrierea acestui sunet complică inutil sistemul de scriere.

În ceea ce priveşte notarea consoanelor palatale *l', ń* prin combinaţiile de litere *lj*, *nj*, constatăm:

– marcarea aleatorie a desinenţei de plural (*Armânj-****ø,*** *Armânj****i)***

– scrierea inconsecventă a formelor neaccentuate a pronumelor personale (*shi-****nji****, s-****lj,*** *nu-****lji***).

– producerea unor confuzii în pronunţarea unor cuvinte precum: *junjulă* ‘garoafă’, ńoljucan ‘mijlociu’), cuvinte în care *l* şi *j* , *n* şi *j* fac parte din silabe diferite.

Sistemul aplicat inconsecvent de „Zborlu a nostru” nu s-a impus prin tradiţie, precum cel fixat de Tache Papahagi. Prin faptul că exista o tradiţie la Bitolia, creată în urma deschiderii şcolilor româneşti în Balcani, ar fi fost benefică continuarea folosirii sistemului tradiţional şi în publicaţiile din R. Macedonia şi din Bulgaria, tipărite după destrămarea regimului comunist. Aceste publicaţii, în plan lexical, urmează modelul limbii române. Sistemul de scriere tradiţional facilitează procesul de adaptare grafică a neologismelor dintre care cele mai multe sunt preluate din româna literară[4].

[4] Referitor la normele de scriere în aromână şi motivarea lor, vezi Saramandu 1999–2000.

BDD-A15273 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:29:14 UTC)

În dialectul aromân vorbit în zonele din afara României (Albania, Grecia, R. Macedonia), adaptarea neologismelor romanice se face după limba română literară. Influenţa românei, a limbii literare, s-a realizat în special prin mass-media (presa scrisă)[5], dar şi prin şcoală[6].

Din materialul analizat, am constatat faptul că tendinţa este aceea de a păstra forme cât mai apropiate de româna literară. Deşi aromânii din ţările balcanice sunt bilingvi, cunoscând limba literară oficială, totuşi fenomenul schimbării de cod[7], prezent în vorbirea curentă, nu a influenţat varianta scrisă a aromânei din publicaţiile apărute în ţările balcanice. Acest fapt este demonstrat de prezenţa în texte a unor neologisme romanice precum: *compact*, *confortabil, ediţii, editorial, emotsionat, frecvent, oportunitati*. De asemnea, adaptarea morfologică a neologismelor romanice se face după forma din româna literară, potrivit desinenţelor specifice acesteia. Spre exemplificare, să comparăm termenul din aromână cu cel din macedoneană: *afecteadzā~афектира*, *categoric~категорично*, *complet~комплетен*, *constateadzā~констатира*, *eventual~ евентуален.*

În urma dezvoltării unei varietăţi culte, scrise, a aromânei, apare necesitatea adaptării şi normării neologismelor. Se ştie că, în majoritatea cazurilor, introducerea în limbă a unor cuvinte străine presupune o modificare pentru încadrarea lor în sistemul fonetic şi morfologic. Adaptarea morfologică este rapidă, fiind cerută de necesităţile morfo-sintactice. Adaptarea fonetică depinde de opţiunile culturale şi de canalul pătrunderii termenului.

În ceea ce priveşte adaptarea fonetică, neologismele romanice pătrunse în aromână prin româna literară păstrează, în poziţie neaccentuată, vocalele de deschidere medie **[e, ă, o]** (caracteristic aromânei fiind închiderea lor la **[i, â, u]**): *afecteadzā, compact, dezorganizat, entuziasmu, frecvent, interes, negativ, pozitiv, reprezentant.* Însă, în poziţie finală, observăm închiderea vocalei anterioare **[e]** la **[i]**: *andriptati, convenţii, corespondentsii, delegatsii, ediţii, invazii*[8]. Alte elemente ale „modernizării" aromânei, prin procesul de pătrundere a neologismelor romanice din limba română în dialectul aromân, o constituie pierderea lui **[u]** final asilabic: *compact*, *confortabil, ordin* şi păstrarea labialelor urmate de o vocală anterioară: *jubilei*, *aspirină*.

Din punct de vedere morfologic, se îmbogăţeşte inventarul conjugării I (clasa cu sufix, cu trecerea fricativei dentale sonore **[z]** la **[dz]**): *afecteadzā, constateadzā, controleadzā.* Aceeaşi situaţie s-a înregistrat în româna literară spre sfârşitul secolului al XVIII-lea, când împrumuturile latino-romanice au îmbogăţit derivarea

[5] Menţionez câteva publicaţii aromâneşti, reviste de cultură: „Fenix" (Bitolia, Macedonia), „Armănlu" (Sofia, Bulgaria), „Frăţia" (Tirana, Albania), „Zborlu a nostru" (Freiburg, Germania), „Bana armânească" (Bucureşti, România), „Deşteptarea" (Bucureşti, România).

[6] Influenţa limbii române literare asupra varietăţii culte a dialectului aromân începe din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, ca efect al şcolarizării româneşti în Peninsula Balcanică.

[7] Vezi Meyers-Scotton 1993.

[8] Vezi şi Nevaci 2004, 549.

BDD-A15273 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:29:14 UTC)

în **-a** şi, implicit, conjugarea I, care redevine mai productivă prin derivare de la baze neologice cu sufixe ca **-iza, -iona, -ifica** (*orăşeniza, adiţiona, personifica*).

În concluzie, situaţia scrierii în publicaţiile aromâneşti actuale se prezintă astfel: a reapărut alături de sistemul tradiţional de scriere (cu semne diacritice pentru *ţ, ş, l', ń*), sistemul Boiagi modificat, pus în circulaţie de revista „Zborlu a nostru" care recomandă, în special, renunţarea la semne diacritice şi scrierea cu grupuri de litere. Motivaţia a fost reluarea primului sistem de scriere a aromânei cu alfabet latin, care, la data respectivă, 1813, când a fost creat de Boiagi, individualiza aromâna de limbile balcanice. Ulterior s-a impus un alt sistem, orientat după scrierea românei literare, utilizat începând cu a doua jumătate a secolului al XIX-lea şi intrat în obişnuinţa aromânilor.

Reluarea sistemului Boiagi a reprezentat, în fapt, o diversiune care nu şi-a atins scopul, nereuşind să îndepărteze aromâna ca imagine grafică de româna literară. Dovada cea mai elocventă este orientarea aromânei în ceea ce priveşte adaptarea neologismelor, preluate din româna literară sau adaptate după modelul românei literare. Neologismele au un rol important în procesul de modernizare şi de unificare a aromânei în varianta scrisă. Direcţia în care merge acest proces confirmă faptul că aromâna scrisă este o variantă dialectală literară a românei literare.

BIBLIOGRAFIE

DDA – Tache Papahagi, *Dicţionarul dialectului aromân, general şi etimologic*, ed. a II-a, Bucureşti, 1974.

DIARO – Matilda Caragiu Marioţeanu, *Dicţionar aromân (macedo-vlah)*. DIARO, I (A–D), Bucureşti, 1997.

Carageani 1990–1991 – Gheorghe Carageani, *Reflecţii asupra sistemelor ortografice cu litere latine în aromână*, în „Buletinul Bibliotecii Române", XVI (XX), Freiburg, p. 47–95.

Caragiu Marioţeanu 1975 – Matilda Caragiu Marioţeanu, *Compendiu de dialectologie română(nord- şi sud-dunăreană*), Bucureşti.

Meyers-Scotton 1993 – Meyers-Scotton, *Social Motivation for Codeswitching. Evidence from Africa*, Oxford, Clarendon Press.

Nevaci 2004 (a) – *Neologisme romanice în publicaţii aromâneşti din Republica Macedonia*, în vol. *Spaţiul lingvistic şi literar românesc din perspectiva integrării europene*, Iaşi, p. 302–309.

Nevaci 2004 (b) – *Tradiţie şi inovatie în evoluţia sistemelor ortografice în aromână*, în vol. *Tradiţie şi inovaţie în studiul limbii române*, Bucureşti, p. 545–551.

Saramandu 1991 – Nicolae Saramandu, *Gramatica aromână a lui Mihail G. Boiagi (începutul secolului al XI-lea),* FD, X, p. 121–123.

Saramandu 1999–2000 – Nicolae Saramandu, *Über die schriftliche Norm des Aromunischen*, în „Balkan-Archiv. Neue Folge", XXIV–XXV, p. 191–206.

Saramandu 2000 – Nicolae Saramandu, *Sisteme de scriere a aromânei*, SCL, LI, nr. 1, p. 201–206.

BDD-A15273 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:29:14 UTC)

WRITING SYSTEMS USED IN CURRENT AROMANIAN JOURNALS

ABSTRACT

Except in the Balkan Peninsula, where local Aromanian are known there communities or groups of immigrants Aromanian living in diaspora. The most important and well organized in the United States and Canada, Australia and France and Germany, where there are organizations Aromanian. Although Aromanian of the Balkan countries are bilingual, knowing official literary language, however it change the code now in current speech, not influenced Aromanian written version of the publications appeared in Balkan countries. The tendency is to keep as close as forms of literary Romanian.

Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti”
Calea 13 Septembrie nr. 13, Bucureşti

BDD-A15273 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:29:14 UTC)